

Chambre des Représentants

4 MARS 1954.

PROPOSITION DE LOI

étendant l'application du régime transitoire réglementé par l'arrêté royal du 1er juillet 1929 pour l'obtention du diplôme de dentiste en faveur des mécaniciens-dentistes prisonniers de guerre, prisonniers politiques, résistants armés et assimilés 1940-1945.

PROPOSITION DE LOI

étendant l'application du régime transitoire réglementé par l'arrêté royal du 24 août 1918 et l'arrêté royal du 21 juillet 1921 pour l'obtention du diplôme de dentiste en faveur des mécaniciens dentistes anciens combattants de 1914-1918, aux mécaniciens dentistes prisonniers de guerre, prisonniers politiques et résistants 1940-1945, qui ont donné des soins dentaires au sein de l'armée ou de la résistance.

PROPOSITION DE LOI

relative à l'application de l'article 50 de la loi du 21 mai 1929 sur la collation des grades académiques.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE (1),
PAR M. HOYAUX.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission de l'Instruction Publique a examiné les propositions de loi de MM. Demuyter, n° 156 (S. E. 1950), Destenay, n° 291 (1951-1952), et Charlotteaux, n° 383

(1) Composition de la Commission : M. Heyman, président; M. Berghmans, Mme Craeybeckx-Orij, MM. De Clerck, Dujardin (Henri), Eneman, Gaspar, Loos, Peeters (Lode), Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe (Albert), Verbist, Verlact. — Bracops, Collard, Mme Copée-Gerbinet, MM. Dejardin (Georges), Eekelers, Mme Groesser-Schroyens, MM. Hoyaux, Huysmans, Vercauteren. — Destenay, Mundeleer.

Voir :

156 (1950), 291 (1951-1952), 383 (1952-1953) : Propositions de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

4 MAART 1954.

WETSVOORSTEL

tot verlenging van de toepassing van het overgangsregime, geregeld door het koninklijk besluit van 1 Juli 1929 voor het verkrijgen van het tandartsdiploma, ten gunste van de tandarts-technici krijgsgevangenen, politieke gevangenen, gewapende weerstanders en gelijkgestelden van 1940-1945.

WETSVOORSTEL

waarbij de toepassing van het voorlopig stelsel, geregeld door het koninklijk besluit van 24 Augustus 1918 en door het koninklijk besluit van 21 Juli 1921, tot het bekomen van het diploma van tandarts ten voordele van de tandtechnici oudstrijders van 1914-1918, wordt uitgebreid tot de tandtechnici krijgsgevangenen, politieke gevangenen en verzetslieden van 1940-1945 die tandheelkundige diensten hebben bewezen aan de strijdkrachten of aan de weerstand.

WETSVOORSTEL

betreffende de toepassing van artikel 50 der wet van 21 Mei 1929 op het toekennen der academische graden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR HET
OPENBAAR ONDERWIJS (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER HOYAUX.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uwe Commissie voor het Openbaar Onderwijs heeft drie wetsvoorstellen onderzocht, uitgaande van de heren Demuyter, n° 156 (B. Z. 1950), Destenay, n° 291 (1951-1952),

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Heyman, voorzitter; de heer Berghmans, Mevr. Craeybeckx-Orij, de heren De Clerck, Dujardin (Henri), Eneman, Gaspar, Loos, Peeters (Lode), Mevr. Van Daele-Huys, de heren Vanden Berghe (Albert), Verbist, Verlact. — Bracops, Collard, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Dejardin (Georges), Eekelers, Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Hoyaux, Huysmans, Vercauteren. — Destenay, Mundeleer.

Zie :

156 (1950), 291 (1951-1952), 383 (1952-1953) : Wetsvoorstellen.

H.

(1952-1953), visant à étendre en faveur de certains mécaniciens-dentistes, prisonniers de guerre, prisonniers politiques, etc., l'application du régime transitoire pour l'obtention du diplôme de dentiste, tel qu'il avait été établi par l'arrêté royal du 24 août 1921, par l'article 50 de la loi du 21 mai 1929, par l'arrêté royal du 1er juillet 1929 et par l'arrêté royal du 1er juin 1934.

Au cours de la discussion M. Demuyter a retiré sa proposition et s'est rallié à la proposition de M. Destenay.

D'autre part, votre Commission a estimé opportun de demander l'avis de la Commission de la Santé Publique et de la Famille, sur les deux propositions qui restaient soumises à son examen. Après cette demande d'avis, les deux Commissions ont confronté leurs opinions au cours d'une réunion commune.

La Commission de la Santé Publique et de la Famille a, en conclusion de ces discussions, donné un avis défavorable sur la proposition de M. Destenay, par 8 voix contre 5, et a donné un avis favorable sur celle de M. Charlotiaux, par 11 voix contre 2.

A la suite de ces votes, la Commission de l'Instruction Publique a repris seule, l'examen de la proposition de M. Charlotiaux, tandis qu'elle ajournait sine die l'examen de la proposition de M. Destenay.

Les partisans de la proposition de M. Charlotiaux au sein de votre Commission, ont repris les arguments exposés par l'auteur dans les développements de sa proposition.

Un membre a en particulier fait état de la note adressée par le Ministre de la Santé Publique aux membres de la Commission de l'Instruction Publique dans laquelle le Ministre dit textuellement :

» Si je me place uniquement au point de vue de la santé publique, je serais tenté de suivre le raisonnement des défenseurs de la proposition de M. Charlotiaux, et d'admettre que moyennant un examen sérieux on en finisse une bonne fois avec cette question dentaire qui a empoisonné les gouvernements qui se sont succédé depuis bientôt 20 ans.

» Et je vous assure que si le législateur décidait qu'il y a lieu de rouvrir les examens, je m'efforcerais de les entourer de toutes les garanties pour que la santé publique n'ait pas à pâtir de l'exercice d'une profession par des gens qui ne présentent pas le minimum des connaissances exigées. »

Cette déclaration prouve que l'on pourrait admettre à la profession de dentiste les intéressés lésés par la loi de 1929, sans porter atteinte aux intérêts primordiaux et combien légitimes de la santé publique.

Les adversaires de la proposition, par contre, ont développé les arguments suivants :

1° la proposition de M. le Sénateur Uselding [*Doc. du Sénat*, n° 157 (1951-1952)], qui semble avoir inspiré M. Charlotiaux, a été rejetée par le Sénat;

2° la condition d'âge pour la régularisation des mécaniciens-dentistes qui, à un moment donné, avait été fixée à 28 ans au moins, en vertu des dispositions légales énumérées ci-avant, avait été établie après consultation des groupements professionnels intéressés; néanmoins, un certain nombre de candidats ne remplissant pas cette condition d'âge, ont bénéficié des dispenses prévues par cette législation;

en Charlotiaux, n° 383 (1952-1953) et strekkende tot de uitbreiding ten voordele van sommige tandtechnici, gewezen krijgsgevangenen, politieke gevangenen, enz., van de toepassing van de voorlopige regeling tot het bekomen van het diploma van tandarts, zoals dit werd ingevoerd bij het koninklijk besluit van 24 Augustus 1921, bij artikel 30 der wet van 21 Mei 1929 en bij het koninklijk besluit van 1 Juni 1934.

Tijdens de bespreking heeft de heer Demuyter zijn voorstel ingetrokken en zich aangesloten bij het voorstel van de heer Destenay.

Daarenboven achtte uwe Commissie het wenselijk het advies van de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin in te winnen over de twee voorstellen die aan haar onderzoek onderworpen bleven. Na dit verzoek om advies, hebben beide Commissiën, tijdens een gemeenschappelijke vergadering, hun opvattingen vergeleken.

Als besluit van deze besprekingen, heeft de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin, met 8 tegen 5 stemmen, een ongunstig advies uitgebracht over het voorstel van de heer Destenay, en, met 11 tegen 2 stemmen, een gunstig advies over dat van de heer Charlotiaux.

Na deze stemmingen, heeft de Commissie voor het Openbaar Onderwijs alleen het onderzoek van het voorstel van de heer Charlotiaux opnieuw aangevat, terwijl zij het onderzoek van het voorstel van de heer Destenay « sine die » uitstelde.

De voorstanders, in de schoot van uwe Commissie, van het wetsvoorstel van de heer Charlotiaux hebben de argumenten, in de toelichting op zijn voorstel uiteengezet, overgenomen.

Een lid maakte bijzonder gewag van de nota welke door de Minister van Volksgezondheid aan de leden van de Commissie voor het Openbaar Onderwijs gericht werd, en waarin de Minister letterlijk zegt :

« Indien ik alleen het standpunt van de volksgezondheid innam, dan zou ik er toe geneigd zijn de redenering te volgen van de voorstanders van het voorstel van de heer Charlotiaux en te aanvaarden dat men, mits een ernstig onderzoek, voorgoed zou gedaan maken met deze tandheelkundige kwestie die sedert bijna 20 jaar het leven heeft vergald van al de regeringen.

» En ik verzeker U, dat indien de wetgever mocht beslissen dat er reden toe bestaat om nieuwe examens uit te schrijven, ik zou trachten ze met alle waarborgen te omringen, opdat de volksgezondheid geen nadeel zou ondervinden wegens de uitoefening van een beroep door mensen die niet het minimum der vereiste kennis bezitten. »

Deze verklaring toont aan dat de betrokkenen, die door de wet van 1929 benadeeld werden, tot het beroep van tandarts zouden kunnen toegelaten worden zonder afbreuk te doen aan de overwegende en hoezeer gewettigde belangen der volksgezondheid.

Daarentegen hebben de tegenstanders van het wetsvoorstel de volgende bewijsredenen aangevoerd :

1° het wetsvoorstel van senator Uselding [*Stuk Senaat* n° 157 (1951-1952)], waarop de heer Charlotiaux schijnbaar is voortgegaan, werd door de Senaat verworpen;

2° de leeftijdsvereiste voor de regularisatie van de tandtechnici die, op een bepaald ogenblik, op minimum 28 jaar werd bepaald krachtens voormelde wettelijke bepalingen, werd vastgesteld na overleg met de betrokken beroepsgroeperingen; niettemin werd een zeker aantal kandidaten, die deze leeftijdsvereiste niet vervulden, begunstigd met de in deze wetgeving bepaalde vrijstellingen.

3° les Ministres de la Santé Publique et de l'Instruction Publique, se sont prononcés en définitive contre cette proposition;

4° les milieux universitaires partagent cette dernière opinion.

Un membre a émis l'avis qu'en cette matière on doit se laisser guider exclusivement par le seul souci de la santé publique.

Un autre membre a demandé l'ajournement de l'examen de la proposition parce qu'à son avis, un vote affirmatif de la Commission n'aura pas de portée pratique. La Commission actuelle ne peut lier par sa décision celle qui prendra sa succession.

Les membres, qui ont défendu la proposition de M. Charloteaux, ont insisté pour qu'une décision dans un sens ou dans l'autre intervienne. Ils ont appuyé leur attitude sur le fait que les parquets ont suspendu des poursuites en cours contre des mécaniciens-dentistes, en raison précisément de l'examen de cette proposition par la Commission.

Mise aux voix, la proposition de M. Charloteaux a été rejetée par parité des voix (8 contre 8) et 3 abstentions.

Le Rapporteur.
G. HOYAUX.

Le Président.
H. HEYMAN

3° de Ministers van Volksgezondheid en van Openbaar Onderwijs hebben zich uiteindelijk tegen dit voorstel uitgesproken;

4° de universitaire kringen sluiten zich bij deze laatste mening aan.

Een lid was van mening dat men, op dat gebied, uitsluitend het belang van de volksgezondheid voor ogen moet hebben.

Een ander lid heeft gevraagd het onderzoek van het wetsvoorstel te verdagen, omdat, zegde hij, een bevestigende stemming vanwege de Commissie geen praktisch resultaat zal hebben. De thans bestaande Commissie mag door haar beslissing de Commissie niet binden die haar zal opvolgen.

De leden die het voorstel van de heer Charloteaux verdedigen, drongen aan opdat er een beslissing in ene of andere zin zou worden getroffen. Zij hebben hun houding gesteund op het feit, dat de parketten de lopende rechtsvervolgingen tegen de tandtechnici geschorst hebben, juist wegens het onderzoek van dit wetsvoorstel door de Commissie.

Ter stemming gelegd, werd het wetsvoorstel van de heer Charloteaux verworpen bij staking van stemmen (8 tegen 8) en 3 onthoudingen.

De Verslaggever.
G. HOYAUX.

De Voorzitter.
H. HEYMAN.